کسب و کار

اثرات تعدیل نیرو بر کارکنان باقی‌مانده و راهکارهایی برای حمایت از آن‌ها

تعدیل نیرو همیشه یکی از مشوارترین تصمیم‌هایی است که در فضای سازمانی گرفته می‌شود. اما تأثیر آن تنها بر کارکنان اخراج‌شده محدود نمی‌ماند. افرادی که در شرکت باقی می‌مانند، نیز با طیف گسترده‌ای از احساسات منفی و فشارهای روحی مواجه می‌شوند؛ از بی‌اعتمادی به مدیریت تا اضطراب نسبت به آینده شغلی. در چنین شرایطی، اگر سازمان‌ها در برقراری ارتباط، حمایت روانی و ایجاد حس امنیت کوتاهی کنند، احتمال افت روحیه، کاهش بهره‌وری و حتی ترک شغل از سوی بازماندگان افزایش می‌یابد.

واکنش‌های رایج کارکنان باقی‌مانده پس از تعدیل نیرو

یکی از نخستین احساسات، بی‌اعتمادی به مدیریت است. تصمیمات مربوط به تعدیل اغلب متوجه مدیران می‌شود و این موضوع باعث می‌شود کارکنان حس کنند به آن‌ها و همکارانشان خیانت شده است. همچنین، نگرانی درباره ثبات مالی شرکت گرایش می‌یابد. احساس گناه نیز واکنشی طبیعی است. کارمندی که عنوز در شرکت مانده، ممکن است با خود فکر کند چرا همکارش باید برود و او بماند؟ این احساس گاه با خشم نسبت به تصمیمات مدیریتی نیز همراه می‌شود. با کاهش تعداد کارکنان، امنیت شغلی افراد نیز تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد. باقی‌ماندگان می‌بینند که حتی نیروهای پرتلاش و باسابقه‌ای نیز در امان نمانده‌اند و این نگرانی را دارند که نوبت بعدی تعدیل، شامل حال آن‌ها شود. تعدیل نیرو بر روحیه عمومی کارکنان هم اثر می‌گذارد. انگیزه برای کار کردن کاهش می‌یابد، روابط تیمی آسیب می‌بیند و بهره‌وری افت می‌کند. در چنین فضایی، اضطراب و بی‌انگیزگی به سرعت گسترش می‌یابد. یکی دیگر از پیامدهای مهم، فرسودگی شغلی است. وقتی حجم کار کاهش نمی‌یابد اما تعداد نیروها کم شده، کارکنان باقی‌مانده ناچار می‌شوند وظایف چند نفر را به تنهایی انجام دهند. این فشار، منجر به خستگی مزمن و فرسودگی خواهد شد. در پی این شرایط، بسیاری از کارکنان شروع به جستجوی شغل جدید می‌کنند. حتی اگر در ظاهر عنوز سر کار حاضر باشند، در واقع به دنبال راهی برای خروج از سازمان هستند. برخی دیگر نیز به جای استخدام مجدد در سازمانی دیگر، وارد مسیر خوداشتغالی یا فریلنسری می‌شوند. این تصمیم معمولاً از این باور ناشی می‌شود که امنیت شغلی در استخدام‌های رسمی هم تضمین‌شده نیست. در همین راستا، بعضی از افراد ترجیح می‌دهند هم‌زمان چند شغل داشته باشند تا خیالشان از آینده کمی آسوده‌تر شود.

راهکارهایی برای حمایت از کارکنان باقی‌مانده

مدیران می‌توانند با مجموعه‌ای از اقدامات موثر، انگیزه و اعتماد از دست‌رفته را بازیابی کنند و سازمان را به مسیر رشد بازگردانند. گفت‌وگوهای عدفمند میان کارکنان و مدیران برای شنیدن نگرانی‌ها و دلایل ماندن در شرکت می‌تواند فضا را برای اعتمادسازی مهیا کند. در این مسیر، صداقت، گوش دادن فعال و پیگیری تعهدات کلید موفقیت است. ارائه خدمات مشاوره‌ای، روان‌شناختی یا کوچینگ شغلی، به کارکنان کمک می‌کند فشار روانی پس از تعدیل را مدیریت کرده و اعتماد به نفس خود را بازیابند. برقراری ارتباط شفاف درباره دلایل تعدیل و آینده شرکت، از شکل‌گیری شایعات و سردرگمی جلوگیری می‌کند. سرمایه‌گذاری در آموزش و توسعه کارکنان، نشان می‌دهد که سازمان به رشد آن‌ها متعهد است و همین حس تعلق را افزایش می‌دهد. تقویت روابط انسانی و دوستی‌های محیط کار به بازسازی انسجام تیمی کمک می‌کند. برای بسیاری از کارکنان، روابط اجتماعی یکی از انگیزه‌های ماندن در سازمان است. تنظیم توافق‌های شغلی جدید، از جمله به‌روزرسانی قراردادها یا ارائه مسیر شغلی روشن، می‌تواند حس امنیت و تعلق ایجاد کند. ترویج تعادل بین کار و زندگی از بروز فرسودگی جلوگیری می‌کند. مدیران باید به کارکنان نشان دهند که مراقب سلامتی و رفاه آن‌ها هستند. تعیین دقیق نقش‌ها و مسئولیت‌ها مانع سردرگمی ناشی از تغییرات ساختاری می‌شود. شفافسازی زنجیره فرماندهی نیز در این زمینه مؤثر است. بررسی مداوم وضعیت روحی و نگرش کارکنان به سازمان، اطلاعات ارزشمندی برای بهبود شرایط در اختیار مدیران قرار می‌دهد. قدردانی صادقانه و مستمر از زحمات کارکنان، بدون نیاز به هزینه بالا، می‌تواند روحیه نیرو را به شکل چشمگیری تقویت کند. در نهایت، تعدیل نیرو نقطه پایان نیست. سازمان‌هایی که در دوره پس از آن، توجه واقعی به کارکنان باقی‌مانده نشان دهند، می‌توانند اعتماد و انگیزه را بازسازی کرده و خود را برای آینده‌ای پایدار آماده کنند.

ویرایش پنجم مبحث ۱۹ مقررات ملی و کنترل ساختمان ابلاغ شد

مدیرکل دفتر مقررات ملی و کنترل ساختمان از ابلاغ ویرایش پنجم مبحث ۱۹ مقررات ملی و کنترل ساختمان (مصالح و فرآورده‌های ساختمانی) توسط وزیر راه و شهرسازی خبر داد و این ویرایش را اصلاحاتی ساختاری در حوزه انرژی ساختمان برشمرد که با اجماع گروه‌های تخصصی و صنفی تدوین و با ابلاغ، لازم‌الاجرا شده است.

به گزارش پیام آشنا حامد ملی‌فر، مدیرکل دفتر مقررات ملی و کنترل ساختمان و عضو دبیر شورای تدوین مقررات ملی ساختمان، در گفت و گو با خبرنگار بایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی از اتمام ویرایش پنجم مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان و ابلاغ آن توسط وزیر راه و شهرسازی خبر داد و گفت: در پی ضرورت راهبردی مدیریت انرژی در بخش ساختمان و در پاسخ به تکالیف مقرر در آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۸) قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی، ویرایش پنجم مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان (مصالح و فرآورده‌های ساختمانی)، پس از طی یک فرآیند تخصصی، نظارتی و مشارکتی، در تاریخ ۱۹ تیرماه ۱۴۰۴ توسط وزیر راه و شهرسازی رسماً ابلاغ شد و مطابق ضوابط، از تاریخ ۱۹ دی‌ماه ۱۴۰۴ (شش ماه پس از ابلاغ)، لازم‌الاجرا است. در این مدت نیز استفاده از هر دو ویرایش پیشین و جدید، مجاز خواهد بود.

مدیرکل دفتر مقررات ملی و کنترل ساختمان تاکید کرد: این ویرایش نتیجه یک آسیب‌شناسی عمیق و ساختاری نسبت به نارسایی‌های فنی، اجرایی، حقوقی و اقتصادی نسخه پیشین است و با تکیه بر اسناد بالادستی، تکالیف قانونی، تجارب میدانی و اجماع گروه‌های تخصصی و صنفی تدوین شده است.

ملی‌فر با تاکید بر اینکه ویرایش پنجم مبحث ۱۹ مقررات ملی و کنترل ساختمان با ابلاغ وزیر راه و شهرسازی لازم‌الاجرا شده است، تصریح کرد: در فرایند تدوین این مبحث، علاوه بر نظرخواهی عمومی و برگزاری جلسات متعدد کارشناسی به طور ویژه نظرات ذی‌نفعان از جمله لجمن‌های تخصصی، سندیکاهای صنعت ساختمان، تولیدکنندگان مصالح و تجهیزات، فعالان بازار انرژی، شرکت‌های مهندسی مشاور، مجریان ذی‌صلاح و مراکز علمی و دانشگاهی اخذ و در متن نهایی لحاظ شد.

این مقام مسئول، تدوین این مبحث را الگویی از تدوین مقررات مبتنی بر هوشگری و اجماع حرفه‌ای دانست و افزود: ساختار این ویرایش، بر پایه "مدیریت چرخه عمر ساختمان" با طراحی شده است، به‌گونه‌ای که تمامی مراحل از طراحی تا بهره‌برداری را در بر می‌گیرد.

وی با تأکید شد این ویرایش به‌طور کامل با قوانین کلیدی کشور از جمله قانون نظام مهندسی، قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی، قانون ملح‌زدایی از توسعه صنعت برق و ماده ۵۵ برنامه هفتم توسعه، منطبق است.

ملی‌فر توضیح داد: در این نسخه الزامات ناکارآمد و لضافی طلایی حذف شده و به جای آن، ساز و کارهای نتیجه‌محور و ضمانت‌های اجرایی مؤثر همچون بیمه کیفیت ساخت و بهره‌وری انرژی، پیش‌بینی شده است. همچنین برای بازرسی‌های مرحله‌ای در طراحی، اجرا و پایان کار، یک ساز و کار مشخص معتبر تعریف شده است که از صدور گواهی‌های صوری جلوگیری می‌کند.

وی در پیان ویژگی‌های فنی این ویرایش توضیح داد: روش‌های طراحی در این نسخه، ساده، دقیق و قابل اجرا بوده و آزادی انتخاب برای طراحان به رسمیت شناخته شده است. رعدندی انرژی ساختمان‌ها نیز بطور کامل با استانداردهای ملی ۱۴۲۵۳ و ۱۴۲۵۴ انطبق دارد و طبقه‌بندی‌های قدیمی و غیرمنطبق حذف شده‌اند.

دبیر شورای تدوین مقررات ملی ساختمان افزود: مبحث نوزدهم در این ویرایش، برای نخستین‌بار به صورت مؤثر به مرحله بهره‌برداری ساختمان گسترش یافته و با مبحث ۲۳ مقررات ملی ساختمان پیوند یافته است تا عملکرد واقعی ساختمان در مصرف انرژی مورد پایش و کنترل قرار گیرد. همچنین الزامات فنی جدارههای نورگذر، سایه‌اندازها، پل‌های حرارتی، و تأسیسات مکانیکی و الکتریکی با دقت و جزئیات بیشتر تدوین شده‌اند.

به گفته وی، یکی از نخش‌های نوآورانه این ویرایش، توجه ویژه به انرژی و کربن نهفته مصالح ساختمانی و در نظر گرفتن ۱۴ پارامتر زیست‌محیطی در فاز طراحی است که گامی مهم در مسیر توسعه ساختوساز پایدار محسوب می‌شود.

ملی‌فر ضمن تقدیر از مشارکت همه جانبه نهادهای تخصصی کشور گفت: این ویرایش، با هدف ایجاد همزیستی مقرراتی و اجرایی با نهادهای کلیدی از جمله وزارت نفت، وزارت نیرو، سازمان ملی استاندارد، سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت، سازمان بازرسی کل کشور و شورای عالی امنیت ملی تهیه شده است و به عنوان یکی از مهم‌ترین اصلاحات ساختاری در حوزه انرژی ساختمان، مسیر تحول صنعت ساختمان کشور را هموار خواهد کرد.

وی از کلیه نهادهای حرفه‌ای، سازمان‌های نظام مهندسی، دفاتر طراحی، مهندسان ناظر، مجریان ذی‌صلاح، شهرداری‌ها و فعالان صنعت ساختمان دعوت کرد تا با مسئولیت‌پذیری، هم‌افزایی و التزام حرفه‌ای، نسبت به اجرای کامل این ویرایش اقدام کنند.

معماری علیه گردوغبار: نبرد شهرها با ریز گردها و آلودگی هوا

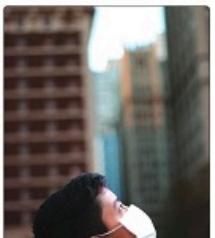

نسترن کیوان‌پور- ریزگردها، سال‌هاست که آرام و بی‌صدا، هوای بسیاری از شهرهای دنیا را تسخیر کرده‌اند در خاورمیانه، شرق آسیا، آفریقای شمالی و حتی در بخش‌هایی از آمریکای شمالی، آلودگی هوا و گردوغبار به بخشی از واقعیت روزمره بدل شده است. اما شهرهایی که در این بحران زیست‌محیطی غرق نشده‌اند، یک وجه مشترک دارند آن‌ها «بلوغ معماران» و «راه‌حل‌های شهرسازی» را جدی گرفته‌اند.

وقتی گردوغبار از مرزها عبور می‌کند، مهندسی و طراحی باید پیش‌رونر از سیاست عمل کند کشورهایی مثل چین، عربستان سعودی، امارات متحده عربی، آمریکا و حتی ایران، بسته به شرایط اقلیمی و منابع مالی، راهکارهایی گاه خارقالعاده و گاه پرهزینه را برای مقابله با این پدیده در پیش گرفته‌اند.

پکن: طراحی برای تنفس

در پکن، جایی که آلودگی هوا به سطح هشدار می‌رسد، ساختمان‌ها دیگر صرفاً مأمن نیستند، بلکه نقش سپر را نیز بازی می‌کنند. معماران چینی با بهره‌گیری از سیستم‌های تهویه پیشرفته، نماهای دوجداره و پوشش‌های فتوکاتالیست که ذرات مضر را جذب می‌کنند، به میدان آمده‌اند. برج‌هایی مثل برج «اکیوال‌لند» از سیستم فیلترلیون سرنلری بهره می‌برند که نه تنها فضای داخل را ایمن می‌کند، بلکه در پاکسازی هوای اطراف هم نقش دارد.

دبی: شهر درون شهر

در امارات، مسئله گردوغبار با گرمای شدید گره خورده است. راهکار، ایجاد فضاهای داخلی متصل و سرپوشیده بین مراکز شهری است؛ نوعی زندگی در «شهر درون شهر». پروژه‌هایی مانند «شهر پایدار نمی» با «هزار متر سبز» در لوبلی، با طراحی هوشمند اقلیمی، از سیستم‌های تهویه طبیعی، برج‌های بادگیر مدرن، سقف‌های سبز و دیوارهای سبز استفاده می‌کنند.

ریاض و بغداد: دیوار سبز مقابل طوفان شن

عربستان و عراق با طوفان‌های مکرر شن مواجه‌اند. پلنج این کشورها بیشتر متمرکز بر طراحی شهری کلان است تا ساختمان‌های منفرد. طرح‌هایی مثل «کمربند سبز» اطراف شهرهای بزرگ، ایجاد پارک‌های گسترده در حاشیه بیابان، و توسعه فضای سبز شهری در مقیاس کلان، سعی دارد جلوی ورود مستقیم ریزگردها به شهرها را بگیرد.

تهران: تلاش برای تنفس در کلانشهر

در تهران، که یکی از آلوده‌ترین پایتخت‌های دنیاست، تمهیدات معماراته هنوز در مراحل ابتدایی است. اما نشانه‌هایی از تغییر دیده می‌شود. طرح‌هایی برای بام‌های سبز، استفاده از گیاهان بومی در نمای ساختمان‌ها و هدایت بهتر جریان هوا در طراحی مجتمع‌های مسکونی، کم‌کم جای خود را در پروژه‌های جدید باز می‌کنند. شهرداری هم طرح‌هایی برای افزایش فضاهای سبز خطی و تقویت ریه‌های تنفسی شهری در دست دارد. با این حال، هنوز فاصله زیادی با آنچه در دبی یا پکن انجام می‌شود وجود دارد.

لس‌آنجلس و مکزیکوسیتی: بازگشت به طراحی اقلیمی

در آمریکای شمالی، بسیاری از شهرها در دهه‌های اخیر با افزایش ذرات معلق روبه‌رو بوده‌اند. پاسخی که معماران داده‌اند، بازگشت به طراحی اقلیمی سنتی است. استفاده از مصالح بومی، تهویه طبیعی، سایه‌اندازی مؤثر و کاهش وابستگی به تهویه مطبوع، در برخی مدارس و فضاهای عمومی، سیستم‌های تصفیه هوای مرکزی با حرکت‌های کیفیت هوا نصب شده که در صورت رسیدن به سطح خطر، خودکار فعال می‌شوند.

مقابله با ریزگردها نه‌تنها یک مأموریت محیط‌زیستی یا مهندسی نیست؛ یک پروژه فرهنگی-شهری است که در آن معماری و شهرسازی می‌توانند به‌مثابه لایه‌های دفاعی زیستی عمل کنند. آنچه شهرهای موفق را متمایز کرده، باور به این است که طراحی می‌تواند نقطهٔ در زیبایی، بلکه در بقا مؤثر باشد. شاید وقت آن رسیده که ما هم، در برابر ریزگردها، طراحی را به‌عنوان ابزار بقا باز تعریف کنیم.

nastaran.keyvanpour@gmail.com

بازسازی چقدر زمان می‌برد؟

سخنگوی شهرداری تهران با پرداختن به فرآیند بازسازی واحدهای مسکونی آسیب‌دیده گفت: شهرداری تهران داوطلبانه این مسؤولیت را برعهده گرفته و تمام تلاش خود را می‌کند تا این مسیر را به نحو احسن طی کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، عبدالمطهر محمدخانی در رابطه با فرآیند بازسازی واحدهای مسکونی آسیب‌دیده اظهارکرد: بر اساس برآوردهای صورت گرفته در مجموعه شهرداری تهران، حدود ۸ هزار و ۲۰۰ واحد مسکونی نیازمند حمایت هستند. از این تعداد، ۴ هزار و ۷۰۰ واحد تنها نیازمند تعمیرات جزئی مانند تعویض شیشه و پنجره هستند که آسیب آنها عمدتا ناشی از قرار گرفتن در معرض انفجار بوده است. این اقدامات در حال انجام است و پیش‌بینی می‌شود ظرف یک تا دو هفته آینده به پایان برسد. وی ادامه داد: دسته دوم شامل ۲ هزار و ۶۰۰ واحد مسکونی است که به تعمیرات متوسط نیاز دارند؛ برای مثال ممکن است دیواری آسیب دیده یا ساختمان آسیب‌های جزئی دیده باشد. این مرحله از تعمیرات که برعهده شهرداران مناطق گذاشته شده، حدود یک تا دو ماه زمان نیاز دارد.

سخنگوی شهرداری تهران با اشاره به اینکه دو دسته دیگر نیز شامل واحدهایی با آسیب جدی‌تر هستند، بیان کرد: ۵۰۰ واحد مسکونی نیازمند مقاوم‌سازی هستند، به این معنی که آسیب‌ها جدی‌تر است و ساختمان باید مقاوم‌سازی شود و تعمیرات جدی‌تر رخ دهد. در این خصوص ارزیابی‌ها آغاز شده و با همفکری مالکان، عملیات اجرایی نیز به زودی شروع خواهد شد.

وی افزود: همچنین ۴۰۰ واحد مسکونی باید تخریب و نوسازی شوند؛ چرا که آسیب‌ها به حدی است که بازسازی جزئی امکان‌پذیر نیست. برنامه‌ریزی‌های اولیه این امر در حال انجام است. با توجه به اینکه محاسبات، طراحی نقشه، بررسی روش ساخت و موارد‌ی از این قبیل طول می‌کشد، طبیعتا ساخت مجدد یک واحد مسکونی یا یک مجتمع ساختمانی، بین یک تا دو سال زمان خواهد برد. محمدخانی با اشاره به تدابیر حمایتی شهرداری برای ساکنان این واحدها گفت: همان‌طور که شهرداری تهران نیز اعلام کرده، برای شهروندانی که منازل‌شان در حال بازسازی است شرایطی در نظر گرفته شده است که این شهروندان بتوانند تا زمان پایان رسیدن شرایط ساخت منزل خود در واحد مسکونی اجاره‌ای ساکن شوند.

تحویل فنداک مصنوعی در یک روز؛ سریع، مطمئن، تخفیف‌ویژه!

وی در رابطه با موضوع مطرح شده درخصوص شهروندانی که واحدهای مسکونی آنها آسیب دیده است، گفت: این افراد می‌توانند واحد خود را با مجموعه املاکی که شهرداری دارد عوض کنند. البته این امر هنوز نهایی و قطعی نشده است.

سخنگوی شهرداری تهران درخصوص بحث‌هایی درخصوص تعیین هزینه هر مترمربع مفند ۸ یا ۲۰ میلیون تومان اظهار کرد: این امر مربوط به شرایط همکاری با بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و وزارت مسکن برای پرداخت کمک‌هزینه به مردم آسیب‌دیده بود. اما اکنون که قرار است شهرداری تهران خود وظیفه بازسازی را برعهده گیرد، مبلغ متراژ دیگر معنا ندارد. همان‌طور که شهردار تهران هم اعلام کرد، با مجوز و مصوبه دولت از طریق افزایش سهم تراکم املاک و مشارکت با پیمانکاران ساختمان ساخته می‌شود. دیگر قرار نیست مبلغی به شهروندان آسیب‌دیده برای ساخت مسکن پرداخت شود.

روایتی جعلی از مجسمه ۹۰ ساله پایتخت

مجسمه میدان حرندیمی ترین مجسمه موجود در فضای شهری تهران است که بیش از ۹۰ سال قدمت دارد و هنوز با همان شکوه و اصالت بلوریجلت این اثر هنری حرفه‌ای و خیوش‌ساخت از جنس برنز، توسط «غلامرضا رجبزاده ارزنگ» مجسمه‌ساز اکلکتیک و حرفه‌ای ساخته شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از «مشهری آنلاین - زهرا بلندی» «همینطنش «مجسمه‌ساز و استاد دانشگاه درباره این اثر می‌گوید: «این مجسمه اقدام ورزیده مردی را به تصویر می‌کشد که با التماز در حال کشتن اژدهایی است که به او پیچیده است. این اثر ترکیبی حرفه‌ای و جذاب با ترکیب‌بندی و ساختی ماهرانه است که هنوز کاملاً قابل قبول و انرگفل است.»

شش با بیان اینکه در دوره‌ای که تعداد بی‌شماری از مجسمه‌ها از برنز یا تنگه و به فراموشی سپرده شده‌اند، این مجسمه همچنان بلوریجلت و رویانه‌های متعددی دیرار ساخت و موضوع آن وجود دارد، می‌گوید: «ضرورت به درستی مشخص نیست که دقت وصحت همه آن مطالب به چه میزان است، اما رایج‌ترین روایت درباره این اثر، نبرد گرشاسب با اژدهاست. روایتی اسطوره‌ای که از تفاخری اخلاقی نیز بهره‌مند است. براساس این روایت این مجسمه متعلق به دوران پهلوی خود و بلافیودی برای پیروزی ارتش بر فرقه دموکرات آذربایجان است. برخی حتی معتقدند مادگذاری این اثر در دوران انقلاب که بسیاری از مجسمه‌های تهران از بین رفتند، به دلیل همین موضوع و تواقق روحانیت با حکومت پهلوی به ضرورت سرکوب این فرقه بوده است. در حالی که این فلسان و حواشی آن ساختگی و پرورش یافته از سوی سازمان تبلیغاتی حکومتی پهلوی دوم است. چرا که ساخت مجسمه به ۱۰ سال قبل از وقایع آذربایجان برمی‌گردد. و سفارش آن احتمالاً مربوط به سال ۱۳۱۲ شمسی در دوران حکومت پهلوی اول بوده است.»

شش درباره محل نصب مجسمه می‌گوید: «مجسمه در ارتفاع غربی تهران و در میدان بلقاسه در سال ۱۳۱۵ شمسی نصب شده است. این مکان و زمان ارتباط مستقیمی با تحولات تاریخی دارد. در دوران قاجار، بلقاسه در خارج از تهران و محل اقامت بلقاسمان قاجار بود. ناصرالدین شاه مجسمه اسبسوار خود را سفارش داد که به دلیل ملاحظات مذهبی در انبار بلقاسه نصب شود تا تنها در معرض دید خواص قرار گیرد. پس از مرگ ناصرالدین شاه این مجسمه برداشته می‌شود. در زمان رضا شاه، مجسمه‌ای از اسب در میدان بلقاسه قرار گرفت و هنوز پابرجاست. این مجسم